

HET SPOOK VAN DE ZOLDER

Een kort toneelspel door en voor kinderen

door

MARIO CLAEYS

ONEELFONDS J. JANSSENS B.V. - Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET SPOOK VAN DE ZOLDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIO CLAEYS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot: D/2026/0220/046
ISBN: 9789038518794

© 2026 Toneelfonds J. Janssens/Mario Claeys

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen

PERSONAGES

(7 meisjes en 2 jongens)

ODIEL, jongen (het spook)

LISA, meisje (bewoonster van het huis)

MOEDER, een volwassene

De vrienden:

MONA, meisje

LEEN, meisje

JAN, jongen (de jongste)

SAM, meisje (afkorting voor Samantha)

MIEKE, meisje

PAOLA, meisje

DECOR

We bevinden ons op een duistere zolder. Overal staan dozen.

(Het doek gaat open en we bevinden ons op een duistere zolder. Overal staan dozen, een koffer en enkele stoelen. plots gaat de koffer open (de koffer wordt open geduwd door middel van een dun stokje) en een licht schijnt uit de koffer op en een spook komt langzaam naar boven. Hij kijkt stilzwijgend met zijn ogen geheimzinnig wijd opengesperd voor zich uit en kruipt even langzaam terug naar beneden in de koffer en komt van achter de koffer naar voorkant. Hij kijkt terug in de koffer knikt voldaan, grijpt in de koffer en haalt er een looplamp uit en dooft die en kijkt in de richting het publiek.)

SPOOK: Ja, dat is het. nogal een intro hé! Ik moet nog wel iets vinden om de koffer onopvallend open te doen. Maar ja... Goed bezig zou ik zeggen. *(terwijl hij één keer in zijn handen klapt)* *(Dan doolt hij wat rond. Hij verveeld zich blijkbaar heel erg. Hij gaat op een stoel zitten en blaast.)* Ik zit hier al jaren eenzaam en alleen. Pfff. Niemand om te praten of bang te maken want het is al heel lang geleden dat er nog iemand op zolder gekomen is. Of toch ... soms passeert er eens een muis, maar ja daar ben ik dan weer bang voor. Wanneer geraak ik uit deze situatie? Alvast niet als ik doodga. A nee. Spoken sterven niet. *(Hij staat recht en gaat terug naar de koffer. Hij zucht, leunt op de boord van de koffer. Dan haalt hij een grote hoed uit de koffer zet die op en draait zich naar het publiek en begint op een zeer vrouwelijke manier te praten. Met Frans accent)* Bonjour Mesdames et messieurs, ik ben het spook van de zolder, maar gij moete niete bange zijn. Ikke kan toch niet uit de zolder. Pfff tegen wie praat ik eigenlijk.

(Plots hoort hij geluid op de trap iemand die naar de zolder komt. Hij gooit de hoed terug in de koffer en doet de koffer dicht. Hijzelf verbergt zich achter de koffer. De deur gaat open en Lisa komt in de deuropening, Ze doet het licht aan, kijkt rond en zucht. Ze gaat terug naar de deur en roept naar haar moeder)

LISA: Moeder, wat kom ik hier nu doen?

(Men hoort moeder in de verte roepen)

MOEDER: Lisa, je wilde toch een ruimte waar je je vrienden kan ontvangen! Wel, kuis de zolder op en maak er iets gezellig van.

LISA: Mamaaa maar het is hier zo vies en stoffig!

MOEDER: Ja wat dacht je, dat de zolder zichzelf gaat opkuisen?

(Lisa doet wat verveelde bewegingen en grijpt de veegborstel en emmer die buiten de zolder staat. Ze doet de deur achter zich dicht zet de emmer neer en begint wat rond te vegen terwijl ze zucht en puft. Ze ziet er echt geen beginnen aan en beslist wat dozen aan de kant te zetten. Het spook kijkt boven de koffer uit en wanneer Lisa zich naar hem draait verbergt hij zich terug. Lisa werkt verder. Plots komt het hoofd van de geest naast de koffer tevoorschijn. Lisa merkt niets op. Dus komt het spook voorzichtig tevoorschijn en gaat achter Lisa staan en volgt haar op de voet. Hij kijkt naar het publiek en doet enkele spookachtige bewegingen achter de rug van Lisa. Hij lacht stil naar het publiek met zijn hand voor de mond. Dan kriebelt hij haar in de nek. Lisa veegt met haar hand, alsof er een beestje in haar nek zit en werkt terug verder. Het spook amuseert zich rot en trekt eventjes aan haar trui. Lisa draait zich traag om en het spook draait met haar mee. Weer merkt Lisa hem niet op. ze kijkt bedenkelijk en gaat weer aan het werk. Het spook is zo gelukkig met het bezoek en doet wat danspasjes. Lisa zet een doos aan de zijkant, maar het spook volgt haar neemt de doos terug en zet ze terug waar ze stond en gaat terug achter haar. Wanneer

Lisa met een andere doos komt merkt ze dat de eerste doos terug in het midden staan, ze kijkt verward schud met het hoofd en gaat de nieuwe doos aan de zijkant plaatsen, het spook neemt ook deze doos terug en zet die terug in het midden terwijl Lisa de doos terug opzijzet en als Lisa met de eerste doos aan de zijkant komt ziet ze dat de doos ook weer verdwenen is. Ze draait zich voorzichtig om en ziet de doos weer in het midden staan. Lisa gilt en laat haar doos vallen en rent de zolder uit. Het spook lacht zeer geamuseerd en zegt tegen het publiek)

ODIEL: Ha ha ha... Dit is leuk, heb je haar gezicht gezien ... de max hé.

(Hij hoort dat Lisa terugkomt met moeder. Hij gaat achter de deur staan en wacht. Lisa komt binnen met moeder.)

LISA: Ik zweer het ma, ik had het gevoel dat ik niet alleen was.

MOEDER: Lisa doe normaal, je ziet toch dat hier niemand is.

LISA: Mama, ik zweer het!

MOEDER: Lisa ik ga nu naar beneden en ik wil dat je me niet met dergelijk zever meer lastigvalt!

(Moeder vertrekt en doet de deur dicht. Lisa kijkt net de andere kant uit en het spook slaat in paniek en verbergt zich terug achter de koffer. Lisa is niet op haar gemak en gaat wat snuisteren in de dozen en vervolgens in de koffer. Ze kijkt wat naar de kleren die ze uit de koffer haalt en teruggooit, doet de grote hoed aan die ze in de koffer vindt en een sjaal om haar nek. ze doet de koffer dicht en het spook komt te voorschijn. Lisa schrikt en gilt luid. En ook het spook verschiet zich een ongeluk en gilt even luid als Lisa. Lisa deinst achteruit en verstijft van angst.)

LISA: We wie ...wie bent u?

(Het spook is net zo verschoten was als Lisa.)

ODIEL: K k k...kun jij me zien?!

LISA: WIE BEN JIJ?

ODIEL: Ik ben Odiel.

LISA: Wat doe jij op onze zolder?

ODIEL: Ik ben hier op vakantie.

LISA: Echt?

ODIEL: Ja Deuuuuu... natuurlijk niet! Denk je dat ik hier al jaren voor mijn plezier opgesloten zit op deze zolder?!

LISA: Al jaren?

ODIEL: Alé... dat denk ik toch. Welk jaar zijn we nu?

LISA: 2026.

ODIEL: Wablief?!

LISA: 2026!

ODIEL: Ja hallo rustig, ik ben niet doof hé. M m... maar dan zit ik hier al 55 jaar.

LISA: Wat 55 jaar, maar.... Dan zit jij hier al van voor dat ik geboren ben!

ODIEL: Ja ik hoor het al Jij bent zeker niet de slimste van je klas hé.

(Odiel staat recht en komt van achter de koffer en gaat op een stoel zitten. Lisa neemt aarzelend ook een stoel en vraagt:)

LISA: Ben jij gevaarlijk?

(Odiel kijkt haar bedenkelijk aan.)

ODIEL: Natuurlijk niet! Dit is het eerste gesprek in 55 jaar dat ik met iemand heb.

(Lisa gaat met haar stoel naast hem zitten.)

LISA: Heb jij dan geen vrienden?

ODIEL: Vroeger wel maar sinds ik zo ben niet nee. Ik denk dat ze me al lang vergeten zijn.

LISA: Wat zielig!

ODIEL: Zielig?

LISA: Je zei daarnet, sinds je zo bent. Wat bedoel je daarmee?

ODIEL: Sinds ik doorzichtig ben.

LISA: Doorzichtig? Maar je bent toch niet doorzichtig.

ODIEL: Voor jou niet, maar voor alle anderen blijkbaar wel.

LISA: Jij moet je wel heel eenzaam voelen.

ODIEL: Ja wat denk je?

LISA: Maar hoe komt het dat je zo bent?

ODIEL: Een oude vrouw die hier vroeger heeft gewoond heeft mij betoverd omdat ik haar had uitgekozen om bij haar belletje trek te doen. Op een dag kon ze me vatten en sloot me op op deze zolder, sprak een toverspreuk uit en sindsdien kan niemand mij nog zien. Ik word ook niet ouder.

LISA: En... kan dat... *(doet een wijzende beweging)* ongedaan gemaakt worden?

ODIEL: Dit... *(maakt dezelfde beweging naar zichzelf)* kan enkel ongedaan worden gemaakt als alle kinderen geloven dat spoken bestaan en mij willen ontmoeten.

(Lisa springt zelfzeker recht en zegt)

LISA: Oké, dan gaan we daar voor zorgen!

(Odiel kijkt haar half lachend in ongeloof aan.)

ODIEL: Alé bonne chance.

LISA: Niks te bonne chance. Hier zorg ik voor!

(Odiel leunt met zijn ellenbogen op zijn knieën.)

ODIEL: Ik ben benieuwd!

LISA: Laat alles maar aan mij over.

(Odiel kijkt haar na als ze de zolder verlaat. Hij kijkt naar het publiek.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

